

N:o 26.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 mars 1907.
— — — — Andra Kammaren den 8 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af väckta motioner
om ändring af 11 kap. 38 § rättegångsbalken.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 10.)

Till Konungen.

Vid innevarande års Riksdag hafva enskilda motionärer föreslagit, att till 11 kap. 38 § rättegångsbalken skulle göras det tillägg, att efter orden: »vid svenskt konsulat anställd tjänsteman» fogades orden: »så ock intyg af fjärdingsman, då han verkställt delgifningen efter förmäns uppdrag».

Detta förslag har Riksdagen funnit vara förtjänt af beaktande.

Enligt lagen angående fjärdingsmansbestyrets utgörande den 29 september 1899 skall till biträde för kronobetjäningen inom hvarje socken i regel finnas en fjärdingsman, och angifves i lagen fjärdingsmansbefattningen vara ett menighetsbestyr. Fjärdingsmännen, hvilka utses å kommunalstämma och aflönas af kommunen, men hvilkas lämplighet för befattningen pröfvas af kronofogden, lyda enligt instruktionen för fjärdingsmännen den 29 september 1899 under Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande, kronofogde och länsman och hafva till åliggande, bland annat, att, hvar för sitt distrikt, efter förmäns uppdrag delgifva stämningar i brottmål, kalla nämnd till urtima ting m. fl. allmänna förrättningar samt verkställa andra det allmännas tjänst rörande kallelser och kommunikationer. Under utöfningen af sin befattning njuter fjärdingsman det skydd och är underkastad det ansvar, lag säger. Å ena sidan är fjärdingsman sålunda

Bih. till Riksd Prot. 1907. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 14 Häft. (N:is 26—31). 1

på grund af sin tjänsteställning skyldig utföra vissa det allmännas tjänst rörande delgifningsuppdrag, men å andra sidan anser lagen icke hans intyg om dylik delgifning såsom fullt bevis, att densamma skett såsom intyget innehåller, utan fordrar härför, i likhet med hvad som gäller om delgifning, utförd på enskild persons uppdrag, att intyget skall vara bestyrkt af två ojäfviga stämmingsmän. Detta åter kan leda därtill, att, då fjärdingsman af förman får i uppdrag att delgifva en stämning i brottmål, ett domstolsbeslut eller dylikt, fjärdingsmannen, som själf ej är berättigad till särskild ersättning för dylikt uppdrag, är nödsakad att för vinnande af laga vitsord åt intyget öfver delgifningen anlita biträde af annan stämmingsman, hvilket biträde då antingen fjärdingsmannen eller den, på hvars order han handlar, får bekosta. Detta anser Riksdagen innebära en obillighet.

Riksdagen har sig väl ej bekant, i hvilken utsträckning olägenheter af det anmärkta förhållandet i praktiken gjort sig gällande, men finner i hvarje händelse en lagändring i den föreslagna riktningen vara principiellt riktig. Vid delgifningar af nu ifrågavarande slag handlar nämligen fjärdingsmannen, såsom förut nämnts, på uppdrag af honom öfverordnad tjänsteman och under tjänstemannaansvar, och under sådana förhållanden synes Riksdagen grundad anledning förefinnas att också tillerkänna hans intyg om delgifningen verkan af fullt bevis, att densamma blifvit verkställd på sätt i intyget angifves. Med hänsyn till såväl ifrågavarande förrättingars enkla beskaffenhet som ock den omständigheten, att, såsom ofvan framhållits, fjärdingsmans lämplighet för befattningen prövas af kronofogden, lärer ock kunna med fog förutsättas, att medgifvandet af ett sådant högre vitsord i angifna fall åt fjärdingsmans intyg icke skall föranleda missbruk vid sådana intygs utfärdande.

Med bifall till berörda framställning har Riksdagen alltså för sin del antagit följande

Lag

om ändrad lydelse af 11 kap. 38 § rättegångsbalken.

Härigenom förordnas, att 11 kap. 38 § rättegångsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Intyg af två stämmingsmän, emot hvilka ej förekommer jäf, som om vittnen är stadgadt, gälle såsom fullt bevis att delgifning blifvit så verkställd, som intyget innehåller. Enhanda vitsord tillkomme intyg, som

meddelats af kronofogde, stadsfogde, länsman eller notarius publicus eller af svensk konsul eller vid svenskt konsulat anställd tjänsteman, så ock intyg af fjärdingsman, då han verkställt delgifningen efter förmans uppdrag. Skriftligt erkännande om delgifning vare ock, där det är genom intyg af en ojäfvig stämmingsman bestyrkt, ansedt såsom fullt bevis om delgifningen.

Stockholm den 8 mars 1907.

Med undersätlig vördnad.
